

REFORMÁTUS

Újság

Gyülekezeti tájékoztató

2009. június

XVI. évf. 6. szám

Hitben, reménységben, testvéri közösségben

Debrecen, 2009. május 22.

Megvallom, kicsit szorongva indultam el Debrecen felé a kora reggeli órákban. A hírközlő eszközök már napok óta hangoztatják, hogy egyesül a református magyarság, de a Szlovákiai Magyar Református Egyház nem írja alá a közös alkotmány szövegét, a zsinat ugyanis nagy részben tartózkodott a ratifikálástól. De mégis vonz valami Debrecen felé. Vonz még akkor is, ha számolni kell a kérdésekkel, vonz még akkor is, ha lesznek olyanok akik úgy gondolják, talán jobb lenne a háttérbe vonulni.

Az időjárás nyárian meleg és az úton szlovákiai rendszámú autókkal is találkozom. A Kollégiumban egy kis csomag vár a szükséges iratokkal, kitűzővel, ajándék könyvekkel. Mint lapunk tudósítója igyekszem végigjárni a terepet még a kezdés előtt. Alig pár lépés után a kárpátaljai Nagyszőlős református asszonyaival találkozom, majd erdélyi gyülekezetek autó-

buszai érkeznek zsúfolásig megtelve. A Nagytemplom előtti tér és a környező utcák már telve vannak sátrakkal, ahol iskolák, intézmények, kiadók mutatkoznak be. Egyre több népviseletbe öltözött csoport indul el a téren felállított színpad felé. Testvéri találkozások öröme tölti be a teret. Jó itt lenni. A Kollégium felől érkező egyházi előjárók menete elhelyezi a maréknyi földet a Kárpát-medence stilizált térképénél, majd a Nagytemplomban kezdetét veszi az Alkotmányozó Zsinat és a Generális Konvent ülése. Minden ékes rendben zajlik, felemelő érzés amikor a püspökök és főgondnokok aláírják az elfogadott alkotmányt. Külön jelentik be, hogy az Amerikai Magyar Református Egyház elnöksége szintén ratifikálta az Alkotmányt, s így Szabó Sándor püspök és Kocsis Attila esperes aláírják azt.

A kihirdetést után a sajtóértekezlet leginkább egyházunk helyzetével foglalkozik. Miért? Mikor? A szlovákiai helyzet összetettségéről szól Fazekas László püspök, igyekezve nem sarkítani a válaszokat. Kiemelte egyházunk szlovák ajkú kisebbségével való többségi bánásmód példa értékét.

- Hogy ki mennyit tett, vagy nem tett, ezt a következőkben kell megvitatni egyházunk különböző fórumain, hogy aztán egyértelmű igen vagy nem legyen a válaszuk, hisz erre kötelez az evangéliumi útmutatás. (Szerk)

Papp Géza, az erdélyi egyházkerület püspöke egyértelműen fogalmaz: A Gonosz mindig elválaszt, Isten egységet teremt! Számára május 22-e csoda.

- És ezt, bizonyára nagyon kevés kivétellel, csak megerősítik mindazok, akik ezen a napon átérték e református nap eseményeit Debrecenben.

A nap következő kiemelkedő pontja volt az Egyesítő Menet, amely jelképesen összegyűjtötte az egyházkerületek képviselőit. Mintegy 5-6 ezer ember vonult fel a 3 km-nyi útvonalon énekelve téve bizonyosságot a közös hitről. A menetet Debrecenben tanuló teológusok vezették,

Magyarország, USA, Kárpátalja képviselői mellett Felvidékről Csoma Annamária 5. éves teológa is ott haladhatott az egyházi előjárók előtt. Koncsol László ünnepi beszéde Felvidék jelenlétét hangsúlyozta, csakúgy, mint Dr. Hajtman Béla szolgálat az úrvacsorai közösség előtt. Léva „IGEN”-je tetszést váltott ki a jelenlevők között, hisz a gyülekezet és az egyházmegye képviselői egyöntetűen

kiálltak a ratifikálás mellett.

Ezen kívül a Szlovákiai Magyar Református Lelkészegyesület elnöksége és a Református Nőszövetség elnöksége közös nyilatkozatban buzdított az Alkotmány elfogadására.

A Magyar Református Tanácskozó Zsinat üléseitől eltérően, itt sikerült a mintegy 20000 lélek számára olyan találkozási lehetőséget biztosítani, ahol nem csupán hivatalos beszédek, tanácskozások történtek, hanem valódi közvetlen testvéri kapcsolatok jöttek létre vagy újultak meg. Adja a Mindenható, hogy az ilyen örömteli együttlétek hirdessék létünket, jelenlétünket és a Jézus Krisztusba vetett élő hitünket.

Csoma L.

Debrecen, 2009. május 22.

Foto: Csoma L., parokia.hu

- képekben

BIBLIAOLVASÓ vezérfonal

1.	Sz.	Hős 5	1Kor 12, 1-3
2.	Cs.	Hős 6	1Kor 12, 4-11
3.	P.	Hős 7, 1-7	1Kor 12,12-20
4.	Sz.	Hős 7, 8-16	1Kor 12,21-27
5.	V.	Hős 8	1Kor 12,28-31
6.	H.	Hős 9	1Kor 13, 1-3
7.	K.	Hős 10, 1-11	1Kor 13, 4-7
8.	Sz.	Hős 10,12-15	1Kor 13, 8-13
9.	Cs.	Hős 11	1Kor 14, 1-9
10.	P.	Hős 12	1Kor 14,10-19
11.	Sz.	Hős 13	1Kor 14,20-25
12.	V.	Hős 14	1Kor 14,26-33
13.	H.	Eszter 1, 1-9	1Kor 14,34-40
14.	K.	Eszt 1,10-22	1Kor 15, 1-11
15.	Sz.	Eszt 2, 1-14	1Kor 15,12-19
16.	Cs.	Eszt 2,15-23	1Kor 15,20-28
17.	P.	Eszt 3	1Kor 15,29-34
18.	Sz.	Eszt 4	1Kor 15,35-41
19.	V.	Eszt 5	1Kor 15,42-49
20.	H.	Eszt 6	1Kor 15,50-58
21.	K.	Eszt 7	1Kor 16, 1-9
22.	Sz.	Eszt 8	1Kor 16,10-13
23.	Cs.	Eszt 9, 1-19	1Kor 16,14-24
24.	P.	Eszt 9,20-32	2Kor 1, 1-7
25.	Sz.	Eszt 10	2Kor 1, 8-14
26.	V.	1Kronikák 1	2Kor 1,15-24
27.	H.	1Kron 2	2Kor 2, 1-4
28.	K.	1Kron 3	2Kor 2, 5-11
29.	Sz.	1Kron 4	2Kor 2,12-17
30.	Cs.	1Kron 5	2Kor 3, 1-6
31.	P.	1Kron 6	2Kor 3, 7-12

J
Ú
L
I
U
S

Császár Ernő

Vajúdik a föld

Letépte béklyóját az eszme.

Vajúdik a föld, remeg

Jeges szelekkel kitagadott álmok
versenyt üvöltének.

Ős legendákról mesél a múlt idő.

Titokban hordja a sírokra a feledést.

A szívek himnuszával ringatja a
végvárak romjain nőtt fenyveseket.

Forrongó lázadás most az élet.

Gonosz vágyakat éltet a gyűlölet.

Hogy éltem meg Debrecenben 2009. május 22-ét?

- a résztvevők írták

Bátorkeszi gyülekezetünk tagjait és engem is Isten iránti hálával töltött el, hogy részesei lehettünk a magyar reformátusság ünnepének. Hiszem, hogy sokunk számára megerősödést jelentett. Hiszem, hogy magyarságunkat és kálvinista mivoltunkat ilyen helyen is meg kell élnünk és vallanunk, nemcsak odahaza, mert ezek az alkalmak erősítik mind egyéni hitünket, mind közösségeinket.

Így élte ezt meg gyülekezetünk egyik idős tagja, a 82 esztendő Varga András testvérem is, akinek élete egyik nagy vágya volt, hogy egyszer eljuthasson Debrecenbe, a kálvinista Rómába. Vágya teljesült, a vasárnapi istentiszteletet követően sem tudta elégszer megköszönni, hogy ezt megélhette, és még hozzá egy ilyen nevezetes alkalmon.

Nekem felvidéki magyar lelkipásztorként is maradandó élményem, hogy egyike lehettem annak a hatvan lelkipásztornak, aki Debrecen főterén oszthattam az úrvacsorát kárpátjai, erdélyi és anyaországi szolgatársaimmal egyetemben. Apaként is büszkeség töltött el, amikor a hét esztendő Bence fiam az egyesítő menet alkalmával egymaga akarta vinni, és vitte is egy darabon a „Felvidék, Bátorkeszi” feliratú táblánkat. Bevallom, könny csordult a szemembe, amikor több testvér szájából is hallottam a tömegben: „Oda néztek, milyen aranyos, egy igazi magyar kis kálvinista!”

Jó volt hallani Koncsol László köszöntését is, akit méltán tapsolt meg többször is a tömeg. Úgy gondolom, hogy nemcsak hangzatos szózat, hogy 2009. május 22-én történelmi esemény részesei lehettünk, amiért valóban hálásak lehetünk a mindenség Urának.

Sok mindent meg lehetne fogalmazni egyházpolitikai szempontból, hogy mit jelent számunkra, hogy nem írtuk alá, ill. mi lett volna, ha aláírtuk volna a Magyar Református Egyház alkotmányát. Viszont azzal nem tudok egyetérteni, amit egyetlen szlovákiai napilapunk szombati számának első oldalán olvastam: „A szlovákiai magyar reformátusok kimaradtak”. Nem maradtunk ki, mert ott voltunk. Ott voltunk magyarként és reformátusként, gyülekezeti tagként és lelkipásztorként, presbiterként, gondnokként, esperesként és püspökként. Hajtman Béla személyében és a lévai refor-

mátus gimnázium révén többek között képviselve volt református iskolarendszerünk, a jókai árvaház révén diakóniánk, a Firesz révén gyermek- és ifjúsági misszióink és egyházzenénk, teológusaink révén lelkészképzésünk és magyar egyetemünk, a Kálvinista Szemlével pedig egyházi sajtónk. Ott voltunk, és tettük ezt szívvel és lélekkel, még akkor is, ha egy picit rossz volt hallani, hogy az alkotmányt aláírtak között nem szerepeltünk. Ott voltunk, nem maradtunk ki. Ott voltunk és tettük ezt reformátusként és magyarként, mert a mi létünk, magyar és kálvinista mivoltunk nem csatlakozás, ill. ratifikálás kérdése. Szerintem ez olyan kérdés, amit fel sem szabadna tenni. Mint ahogy egy gyermektől sem szabad megkérdezni, hogy szereti-e szüleit, ill. kit szeret jobban: az édesapját, vagy az édesanyját. Az én református magyar mivoltom nem attól függ, hogy mit írok alá, vagy mit nem egy adott helyzetben. Ez hangzott el egyik presbiterem szájából is, amikor megérkezve Debrecenbe, alig kilépve az autóbusból, több újságíró is feltette számunkra a kérdést, „miért jöttek el, miért volt fontos, hogy ma itt legyenek, amikor egyházuk ezt az alkotmányt nem fogadta el?” A válasz egyszerű és egyértelmű volt: „mert magyarok és reformátusok vagyunk”.

Ezt volt jó megélni abban a nagy tömegben mindazokkal, akiknek ugyanez a fontos, és akik valóban valljuk, hogy „Krisztus a jövő és mi együtt követjük Őt.”

Czinke Zsolt
bátorkeszi lelkipásztor

Köszönöm a kérdést: jól. Áldott alkalom volt ez arra, hogy megerősítse a résztvevőkben a magyar reformátusság összetartozásának tudatát. Természetesen örömet beárnyékolta a tény, hogy a közös alkotmányt nem állt módjában Egyházunknak elfogadni, de bízom benne, hogy az ez ügyben történő egyeztető tárgyalások és a kölcsönös egymáshoz való közeledés sikerre vezet majd. Ahhoz pedig, hogy ez ünnepélyes találkozó után valódi, egyházi életünk minden területén megnyilvánuló testvéri együttműködés legyen, Isten áldását kérem és kívánom.

Áldást Békességet kívánva testvéri köszöntéssel:

Nagy Ákos Róbert,
Hanva

Én azért is tartottam fontosnak jelen lenni Debrecenben, mert a Zsinatunk ülésén én azon kevesek között voltam, akik igennel szavaztak a csatlakozásról. Tettem ezt még akkor is, ha mint jogásznak voltak és vannak továbbra is kifogásaim a most már /rajtunk kívül/ elfogadott közös Alkotmányhoz. De idővel lehet minden jogi normát módosítani, s akkor lehet a demokráciának más eredménye is. Sajnos már a nyugati reformátusok is támadják a most életre keltett szervezet - erről is küldök egy levelet.

Csatlós László,
Kassa

Nazatérve az egyesítő zsinatról, - erről a jó értelemben vett egésznapos református "búcsúról"-, igyekeztünk idehaza tisztázni, hogy mit is jelent ez nekünk felvidéki reformátusoknak. Mit is jelent, hogy valahol oldalt maradtunk, valahol egy mellékutcában, hogy félre tettük magunkat, és fokoztuk a halmazott kisebbségi lét érzését? Közben elolvastam az Útmutató aznapi igéjét: *Népem összetörése*

engem is összetört...Miért nem tud begyógyulni népemnek sebe? (Jer 8,21-22 sel.) A népszavazáskor kívülről kaptunk egy sebet a magyarságunkon, most mi magunkon is vágunk egyet a református létünkön. Csak azt lehet remélni, hogy ez az új seb nem halálos helyen van, és így be tud gyógyulni. Ha ahhoz folyamodunk majd gyógyulásért, Akiből *erő árad ki*, akkor bizonyosan.

Tarr Ferdinánd
lelkipásztor, Kistárkány

Azon a szomorú tényen túl, hogy egyházunk (különböző okok, elsősorban nyilvánvalóan emberi gyengeség miatt) most nem csatlakozott, maga a május 22-i debreceni alkalom számomra áldott megtapasztalásokkal volt tele. Jó volt újra találkozni a rég nem látott ismerősökkel, osztálytársakkal, szolgatársakkal, hitben testvérekkel, ha csak pár szóra, egy kézfogásra, egy pillantásra is és Isten áldását kérni egymásra. Jó volt átélni az együvé és egymáshoz tartozást, amelyet nem befolyásol csatlakozás vagy nem csatlakozás, mert az a Krisztus által van, és a benne való hitből fakad, hogy testvérként tekinthetünk egymásra. Jó volt megélni valamit abból, mi lehetett akkor, amikor Jézust sokaság vette körül, és Ő tanította és megvendégelte őket. Maradandó élmény volt a Csia Lajos professzor által készített bibliai-makett kiállítás is a nagytemplom egyik tornyában és református egyházunk szolgálatának sokszínűsége, amely a különböző sátrakban és színpadokon lett bemutatva. Az egyesítő menetet én inkább az ellenkezőjeként érzékeltem, amelyben nyilvánvalóvá vált talán az, ami földi vándorlásunkban (és az egyházban) is megmutatkozik (amit én emberi tényezőnek, vagy gyarlóságnak neveznék enyhén szólva): vannak akik végigjárják lelkesen az utat, vannak, akik (talán a megfáradástól is, vagy más tényezők miatt) el sem indulnak, csak szemlélői annak, amit a többiek tesznek; vannak, akik botladozva keresik helyüket a vándorlók sorában, vagy éppen magukat a vándorlókat, megint másokat nem mozgat meg az effajta felvonulás, és még sorolhatnánk.... Voltak, akik elől mentek, és olyanok is, akik lemaradtak. Talán bölcsőbb lett volna a főtéren megoldani ezt a menetet, rövidebb távon, amely így még inkább az egységet fejezte volna ki és a már nehezebben járók vagy éppen egészségügyi

problémákkal küszködők számára is vállalhatóbb lett volna, így azonban - számomra - inkább a különbségek mutatkoztak meg benne. Ahogy a fellépésekben is inkább a népi hagyományok őrzése vagy egyfajta kultúrprotestantizmus volt talán kicsit - számomra legalábbis - túlsúlyban, s keveseltem a mai fiatalos keresztyén zenét, előadást. De nem tudtam mindent látni, megnézni, mindenütt ott lenni, s a véleményem is ezért inkább személyes, mint tényszerű. Azonban - szerintem legalábbis - mindezekben látható volt ezen a napon is egyházunk útkeresése, amely sokszínűen próbálja, szeretné megmutatni, megélni, továbbadni a hitet, hagyományok, értékek őrzésében, misszióban, és a jövő felé nyitásban, új dolgok, módok, evangelizációs formák keresésében is, bár az utóbbi területen - úgy látom - a többi egyházhoz képest inkább óvatosabb, tapogatózik, keresi a helyét. Hangsúlyosabbnak látszik a múlt őrzése, mint az új keresése, ami sokkal nehezebb feladat. Mindezek ellenére az istentisztelet és az Úrvacsoraosztás kifejezte hitben való, Krisztusban való egységünket, összetartozásunkat, és valóban felemelő napnak lehettünk részesei, melynek a délután jött zápor szabott valamelyest határt, a nagytemplomba szorítva be azokat, akik még szerették volna látni az esti programokat. Ennek ellenére jó volt megtapasztalnunk, hogy Isten kegyelme, megtartó ereje, egybe kapcsoló egységesítő szeretete nagyobb a mi emberi gyarlóságainknál, gyengeségeinknél, különbségeinknél, és megáld minket. A gyülekezeti tagok visszajelzése is egyértelműen pozitív volt az alkalomról. Dicsőség érte Istennek.

André János,
lelkipásztor Szilice

VILÁGOLDAL

Hitről hívőknek

A világ legrégebbi keresztyén temploma? (2009-05-05)

(Jeruzsálem) – Régészek kutatócsoportja nemrég bejelentette, hogy megtalálták a világ legrégebbi keresztyén templomának a maradványát. A Dr. Abdul Quader al-Hassan által vezetett csoport felfedezett egy barlangot a rihi Szt György templom alatt, Jordánia északi részén. A régészek becslése szerint az ott talált templommaradványok Kr.u. 33-70 közötti időből származhatnak. Ez azt jelenti, hogy ezt a mai alttemplomi maradvány-templomot az első keresztyének közvetlenül Jézus halála és feltámadása után kezdték el használni. Al-Hassan szerint még Jézus 70 tanítványa is járhatott ott, sőt szerinte ők alapíthatták ezt a templomot. A mozaik vésések a templom padozatán arról üzennek, hogy ott járt „a 70 Istentől szeretett személy”. A régészcsoporthoz az is valószínűnek tartja, hogy a rómaiak által Jeruzsálemben végrehajtott keresztyénüldözés előtt sokan menekültek ebbe a templomba, illetve a környékére. (abcnews – 2009-05-04 - dr. békefy-róhri klausia)

Könyv a Bármeni Hitvallásról (2009-04-30)

Martin Heimbucher és Rudolf Weth szerkesztésében jelent meg a napokban a német könyvpiacra a 75 éve született Bármeni Teológiai Nyilatkozat (Hitvallás) létrejöttét dokumentáló kötet Wolfgang Huber püspök, az EKD elnökének előszavával. Az 1934. május 31-án Wuppertalban kiadott nyilatkozatot református és evangélikus teológusok fogalmazták meg az elhatalmasodó nemzeti szocializmus indulásakor, s felhívták a figyelmet a nemzeti méretű lelki, politikai torzulások veszélyére. Huber püspök ma így értékeli: „A Bármeni Teológiai Nyilatkozat kulcsfontosságú protestáns szöveg, és a protestáns társadalmi irányvétel nagyszerű forrása”. A 120 oldalas dokumentumkötet a Neukirchen-Vluyn kiadónál jelent meg. (reformiert-info.de – 2009-04-28 – dr. békefy – www.reformatus.hu)

Reformátusok a brémai egyházi napokon (2009-05-15)

(Bréma) – A német reformátusok gazdag programmal lesznek jelen a május 20-24. között megtartásra kerülő 32. Német Protestáns Egyházi Napokon. A nagyszabású egyházi hét központi témája: „Ember, hol vagy?”. Az egyik vendéglátóként a protestáns-református egyház 60 standdal lesz jelen – írja tájékoztatójában Jann Schmidt egyházelnök, akivel a nyitó napon a bevezető áhítaton túl személyesen is lehet késő estig beszélgetni. Külön református központot is kialakítanak a jobb tájékoztatás céljából az egyházi napok területén. A református kínálat között érdekesség, hogy a szövetségi Kancellária Hivatal kancellárja, Dr. Thomas de Mazière tart bibliatanulmányt, majd az első napon az érdeklődők Kálvinnal és örökségével ismerkedhetnek, ennek a programnak a címe: „Kálvin09 – és ami a reformátortól fennmaradt”. Ezt a témát Dr. Klaas Huizing wüzburgi professzor bontja ki. Külön témacsoportot alkot több előadóval a református képtilalom kérdésköre. Külön program foglalkozik a zsoltárok kultúrájával. Érdekesnek ígérkezik a református világcsalád nevet viselő ajánlat, amelyen a beszélgetőpartnerek Európából, Amerikából, Afrikából és Ázsiából érkeztek. Kálvin és a kapitalizmus szelleme címen szakértő vitapartnerek adják elő nézeteiket reformátorunk társadalmi-politikai hatásáról, illetve mai kapitalizmus-kritikájának lehetséges változatairól. Bevezető referátumot M. Freudenberg wuppertali professzor tart, mellette a pódiumon vitapartnerként jelen lesz M. S. Burrows amerikai professzor, J.G. Heetderks utrechti szakértő a Holland Protestáns Egyház képviseletében. Kabaréprogramok is színesítik a református kínálatot. Így pl. Okko Herlyn vidám műsora „Johnny, amikor születésnapod van...és ami Kálvinból megmaradt” címmel. „Chez Jean – Kedves János...” címmel szombaton egész napos református kávéház működik majd, ennek keretében festői alkotások megtekintésével, zsoltárhallgatással, és pihentető beszélgetésekkel, kávézással tölthetik a résztvevők az időt. A református rendezvény további érdekessége az a hajó, ami a brémai kikötőben, a református központtal szemben horgonyoz majd, s ezen különféle zenekarok szolgáltatnak különféle stílusú egyházi és nem egyházi zenei műsorokat. A református nőknek külön sátoruk lesz, ahol sokféle színes programmal és kínálattal várják a látogatókat. De a reformátusok jelen lesznek a világkereskedelmi sátorban, az ifjúsági sátorban, gyermekprogramjaikkal a gyermekek sátraiban. Hozzájárulásaikkal gazdagítják a zsidó-keresztyén párbeszéd témakörét, kritikai szempontjaikat nyilvánosan is elmondják a jobboldali extrémizmussal kapcsolatban. Vázolják missziói munkájukat Afrikában és másutt. A kutatás és a felfedezés sátrában is lesz mondanivalójuk. További érdekes részletekről a Kirchentag folyamán számolunk be Olvasóinknak. (reformiert-info.de – 2009-05-14 – dr. békefy)

Az RVSZ és a RÖT közös tanácskozása és Kálvin-ünnepsége Genfben (2009-05-19)

(Genf) – A Református Világszövetség (=RVSZ) és a Református Ökumenikus Tanács (RÖT) május 21-31. között tanácskozást tart a genfi John Knox Központban. A református egyházi vezetők, akik 37 országból jönnek össze, együtt ünneplik majd reformátorunkat,

Kálvint, s megtervezik a két református nemzetközi szervezet egyesülésének pontos részleteit. „Az egyesülés Kálvin előtti tiszteletadásunk, hiszen hagyatékának mai örökösei mi vagyunk” – jelentette ki a RÖT elnöke, Peter Borgdorff. Azért tartják éppen Genfben ezt az első lényeges és döntéshozó ülést, mert ő itt próbálta meg az egyházon belüli sokféle irányzatot, pártoskodást látható egységbe formálni. „Nem ez a legjobb megoldás, hogy ezt a tanácskozást éppen Kálvin születésének 500. évfordulójával kapcsolatos ünnepségekkel kapcsoljuk egybe?” – vélekedett az RVSZ elnöke, Clifton Kirkpatrick lelkész. Az ülés végső célja az, hogy a létrejövő református világgözösség tartós fennmaradásának teremtsék meg a feltételeit. Az üléseken megtárgyalják az új református világgözösség személyi feltételeit, az iroda helyét, a szervezeti felépítést, és a költségvetést. A programokról szóló megbeszélések során döntést hoznak a jellegzetesen református jövőbeli cselekvési irányokról, ezek között is a „Szövetség a gazdasági és a környezeti igazságosságért” programegységről, a misszióról és a teológiáról. (reformiert-info.de – 2009-05-18/19 – dr. békefy

Biblia és pénzmenedzselés (2009-05-19)

(London) - Az angol Jubilee Centre új kurzust hirdetett meg, amelynek során a hallgatók megismerkednek azzal, hogy miként lehet bibliai mérték szerint bánni a pénzzel egyéneknek és egyházaknak. A „Biblia és a pénz” nevet viselő kurzus során a résztvevők képet

kapnak a Biblia pénzértelmezéséről, s megpróbálnak olyan tapasztalatokat szerezni, melyek segítenek eligazodni a pénzvilágban keresztyén módon, illetve hozzásegítenek a helyes, azaz etikus pénzgazdálkodáshoz mind a családok és egyének, mind az egyházak és gyülekezetek szintjén. A nyolc részes kurzust a nemzetközi közgazdász, Dr. Paul Mills állította össze. A Jubilee Centre-t azért hozták létre, hogy keresztyén alternatívát jelentsen a szocializmussal és a kapitalizmussal szemben, s minden irányban azt képviseljék, amit a Biblia üzen a közügyekről. A nyolc kurzus-egység témája: 1) Tulajdon és pénz – ki a tulajdonos? 2) Kísérés/tanácsolás – kiért, miért és mikor? 3) Az adás – a valódi befektetés 4) Kölcsön, hitel, adósság – igazi béke? 5) Megmentés és biztosítás – mit hoz a jövő? 6) Befektetések, szerencsejáték – hova tűnik el Isten pénze? 7) Adó, nyugdíj, állami tervezés – mikor

van a vég közel? 8) Egyházi pénzügyek – az egészséges egyházi költségvetés kilenc jellemzője. (jubilee-centre.org – christiantoday.com – 2009-05-18/19 – dr. békefy

© www.reformatus.hu

GYÜLEKEZETEINK életéből

Megemlékezés néhai Nt. Mórocz Ernő lelkipásztor születésének 80. évfordulóján

2009. május 17-én, 14.00 órakor a martosi református temetőkerben gyűltek össze megemlékezésre a Martosi és az Ímelyi Református Gyülekezet hívei, hogy születésének 80. évfordulóján közösen emlékezzenek egykori lelkipásztorukra családjával együtt.

A 23. zsoltár eléneklése és Képes Géza: A XLII. zsoltár című verse után Nt. Szénási Szilárd az Ézsaiás 49,15 alapján beszélt Isten emlékezetéről és az emberek emlékezéséről.

Weörös Sándor: Ha majd testemre rög borul című versét követően a két gyülekezet bibliakörös asszonyai tettek közösen bizonyosságot az 503. dicséret 1-5 versének eléneklésével. Reviczky Gyula: Miatyánk című verse után Nt. Kiss Tibor jókai lelkipásztor idézte fel egykori lelkipásztora, Mórocz Ernő személyét a Jelenések 22,3-5 verseit alapul véve.

Szádóvszky Jolán erre az alkalomra írt verse után Jóna Zsófia tiszteltette a Református Egyházi Alapiskola nevében a néhai lelkipásztor és iskolaalapító emléke előtt. A bensőséges megemlékezés a 90. zsoltár 1-2. versének éneklésével zárult, amely alatt az egybegyűltek elhelyezték a tiszteletadás koszorúit és virágcsokrait a síron.

Szádóvszky Jolán:

Emlékezünk!

Hű pásztorkunk, ki Krisztus őrállója voltál,
Mennynek országába nekünk is utat mutattál.
Mi szegény bűnösökért sokat imádkoztál,
Mert az evangélium tanítója voltál.

Itt állunk most a sírodnál reád emlékezve,
A te tanításod most is cseng fülünkbe.
Hogyha keseregtünk, mindig vigasztaltál,
Urunk hű szolgája, békében nyugodjál.

Mint a csillag az égen, úgy tündökölj ott fenn!
Istenünk hű sáfára örökké élsz emlékünkből!
Buzgó könyörgésed nem feledjük soha,
Fáradtságos munkád Isten koronázza!

Szénási Lilla

Deregnyő hittanosai Miskolcon

Már szokásossá vált, hogy a gyülekezeti hitoktatáson és konfirmációi előkészítőn résztvevők közös kiránduláson vesznek részt. A múlt év tátrai kalandja után, amikor az autóbusz a barnyiszkői hágón felmondta a szolgálatot, Miskolc felé vezetett a közösség útja. Május 9-én borongós időben, de

vidám kedvvel indult el a csapat. A programon az avasi templom és a deszkateplom mellett színházlátogatás is szerepelt. A középkori kőtemplom és a pár évvel ezelőtti gyűjtogatás után hamvaiból ujjaépült deszkateplom nagy benyomást tett a csoport tagjaira. A cukrászda látogatás is hozzátartozik ezekhez az alkalmakhoz, amikor is a kis

gyülekezet az évi perselypénzéből sütizhet. A szombat sok nyilvános programot is jelentett, amelyek csak gazdagították a napot. Délután aztán a színház következett. A dzsungel könyve, zenés darab. Jó választás volt, osztatlan sikert aratott a résztvevők körében. Hála az Úrnak megtartó kegyelméért, s az együtt töltött órákért.

CsL

Pontos, mint a SVÁJCi óra?

Szeszélyes időjárás - szokták mondani, de Svájcban tapasztalataink szerint különösen is az. Csak egy éjszaka, és a kora nyári időből átcsöppenünk a télbe. Nem is akár milyenbe!

Kedd. Luzernbe szerettünk volna eljutni. Svájc legszínesebb városának tartják. Már teljesen beleéltük magunkat, hogy egy elragadó kisvárosban sétálghatunk, e helyett megtapasztalhattuk mennyire tenyerén hordoz az Úr. Kanyargós, fölfelé vezető úton egyre nagyobb lett a hó. Nem volt sok választási lehetőségünk volt. Menni kellett! Nem sokkal a cél előtt az útviszonyok miatt teljesen leállt a forgalom, de a Jóisten pont egy olyan helyen állított meg minket (egy elég nagy letérről), ahol még a busszal is nyugodtan meg lehetett fordulni. Ezek után döntöttünk úgy, hogy jó lesz nekünk Bern is! A főváros nem a legnagyobb, de az ott élők szerint a legsvájciabb. Legelőször a város jelképét, a medvét néztük meg. Már csak egy lakik a számukra kialakított kifutóban, ugyanis az állatvédők nem nézték jó szemmel ezt a látványosságot. Az első döbbenet akkor volt, amikor az Aare folyó hídján átsétáltunk, és az út közepén egy szer-

Bern medvéje

kezet, de úgy, hogy a két oldalán nyugodtan elférjenek az autók, mögötte egy ember, a maga nyugodt tempójával, precízen és minden részletre odafigyelve mossa a macskakövet! Hoppá, ezt meg minek? Kérdezhetnénk. A válasz csak ennyi lenne: Hogy az is tiszta legyen! Ezután következett a Szent-Vince katedrális, Parlament, Városháza, Óratorony, néhány városra jellemző, út közepén lévő szökőkút, szabad program. Árkádos utcáit Európa leghosszabb fedett bevásárló sétányának tartják. Itt sétálva ismét sok kérdés fogalmazódott meg bennem. El tudjuk azt képzelni, hogy valaha nálunk úgy legyen kitéve

az árukészlet az üzlet elé, hogy senki ne őrizzé? Cipők, bőrkabátok (nem rossz minőségű, hisz be kell valahogy csalogatni a vásárlót), könyvek, virág és még nagyon sok minden. Ha valakinek valami megtetszik, megnézi, megpróbálja, bemegy és kifizeti. Vasútállomása mellett hosszú sorban egymásnak, kerítésnek támasztott biciklik sorakoztak. Csak néhány volt lelakatolva. Most azt hiszik, hogy Svájc a tökéletesség megtestesítője? Azért az mégsem. Az Egyetemtől csodás kilátás nyílik a városra. Látható un. paraszbarokk óváros (világörökség része) egyforma magas és stílusú épületei, és az azt eltakaró, modern, üvegfalú irodaházak.

Szerda. Eredeti elképzelés szerint Serge Forneroddal, a Svájci Református Egyház külügyi osztályának vezetőjével találkoztunk Bernben, a gyülekezeti központban. Előadásából megtudhattuk, hogy a Kálvin-év előkészületei már 2005-ben elkezdődtek. Felmérték milyen kép él Kálvinról különböző országokban, kontinenseken (Skótok szerint a demokratikus mozgalom megindítója, Kínában a gazdasági megkö-

zelítése erős, Dél- Afrikában a megbé-
kélés példája, Magyarországon szobro-
kat állítanak neki, tereket neveznek el
róla, Bernben nem is tanítják a teoló-
gián stb.). A cél, hogy a gyülekezetek-
ben is foglalkozzanak Kálvinnal. Ismer-
jék meg, milyen volt valójában, ezzel
is megerősödjön az összetartozásunk.
Svájcban 26 református egyház van.
Még nekik is közeledniük kell egymás-
hoz. Már Kálvin idejében sem volt még
egységes liturgiájuk sem. Ez a különbö-
zés azóta is megmaradt gyülekezetek,
egyházak között. Félreértés ne essék,
nem az a szándékuk, hogy úgy mint

Találkozó Serge Forneroddal

tervezik csoki piacra dobását is. A világ
különböző részéről írnak a reformá-
torról, rengeteg programról tudnak és
szerveznek ők maguk is.

A beszámoló után ismét városné-
zés. Mindenki mehetett, amerre csak
látott. Az ország legszebbnek tartott
templomait belülről is megnéztük. A
Münsterben (Szent- Vince katedrális)

templom végében berendezett kávézó.
Nem tévedés! Rendes asztalok, székek,
kávé. Hamar elment az idő. Még egy
utolsó pillantást vetettünk az
Óratoronyra (1530- ban készítették.
Mutatja a nap, hold, csillagok és
bolygók mindenkori helyzetét, a
hónapot, hetet, napot. Órajátékát nem
hallottuk, így a mi életünkől kimaradt
az ez időben körbejáró medvék, kakas,
udvari bolond, lovag, Idő Apó látványa.
Évszázadokon keresztül ehhez
igazították a város többi óraját.), és már

nálunk, olyan liturgiát adnak ki,
melyet az ország egész területén hasz-
nálnak majd. Nem ez a cél, hanem az
összetartozás megerősítése. Kálvin
valós arcának megismerése. Még ott,
ahol élt, ott is csak egy kis réteg ismeri,
ők is főleg az árnyoldalait. Széles
körben ismeretlen. Logoja is van ennek
az emlékévknek, bélyeget is kiadtak, és

az esti koncertre gyakorolt az
organista, Heiliggeistkircheben
(református templom) oboakoncert
volt. A mi szemünknek furcsa volt a

Találkozó Serge Forneroddal

Szakadó hó Bernben

mentünk is. Na nem messzire, csak a
külvárosba. Kötelező vásárlás,
ajándékok beszerzése. Itt következik
a kérdés: Nagy ott a drágaság? Hát, a
mi pénztárcánkhoz határozottan igent
kell mondjak. Na de az ott élők számára
nem olyan tragikus a helyzet, sőt.
Dolgoznak becsületesen, de meg is kap-
ják érte azt, ami jár bőséggel.

Folyt. köv.
Fülöp Angéla

Nemcsak kenyérrel él az ember

Olvasandó: Jeremiás próféta könyve 32. része

Ebben a részben egy olyan esemény tanúi vagyunk, amelynek fontosságára abból is következtethetünk, hogy meg van adva az esemény időpontja és (részben) helye is. Cidkijjá = Sedékiás uralkodásának 10. esztendejében, Jeruzsálem ostromának második évében, Krisztus előtt 587-ben „szólt az ÚR igéje Jeremiáshoz”.

De szokatlan helyen szólítja szolgáját az ÚR; mert az fogoly és saját királyának börtönében őrzik. Arról is tudomást szerezhethetünk, hogy miért került oda. Azért, mert el merte mondani a királynak, mit határozott az ő és Jeruzsálem sorsa felől az ÚR! A király pedig akkor még jobban bízott a bevehetetlennek hitt várfalakban, mint a próféta szavában. Az olvasottakból arra gondolhatunk, hogy tulajdonképpen rémhírtérjesztés vádjával van fogságban Jeremiás, pedig a babiloni sereg már körbe zárta a várost. (A későbbi részekben azt is megtudjuk majd, hogy ez a kijelentés egy családi, szokványos eseménnyel kezdődött hónapokkal, vagy akár egy évvel is korábban, amikor értesítést kapott Anatóthból, szülővárosából, hogy rokonai találkozni szeretnének vele, de arról is szól majd az ige, hogy miért nem jöhetett létre ez a találkozás úgy, ahogyan azt ő tervezte...)

Fontosabb, hogy az ÚR elmondja Jeremiásnak azt, mi célból hívták haza, s hogy emberi akadályok sem állíthatják meg Őt abban a szándékában, amelynek végcélja egy bátorító üzenet kijelentése népe számára. Így itt részleteiben követhetjük egy prófécia születésének csodáját.

Azt gondolom, hogy Hanamél személyében azt a típusú emberfajtát szemlélhetjük, akit előre látónak is, meg okosnak is neveznének sokan, hiszen meglátja a bajt, és nem akarja megvárni, hogy mi lesz a dolgok vége, mi lesz népe sorsa, ő menekülni akar előle. Persze nem azt mondjuk rá, hogy gyáva, hanem azt, ki nem tenné, ha módja van rá? Pedig majd kétezer éve ismerünk egy másik véleményt is, amelynek zsinórmértékként kellene állnia előttünk, hiszen Isten Fia mondta: „Aki béres és

nem pásztor, akinek a juhok nem tulajdonai, látja a farkast jönni, elhagyja a juhokat, és elfut, a farkas pedig elragadja és elszéleszti őket”. (Jn. ev. 10:12). De nem akarja csupán csak a pusztá életét megmenteni, futva és mindent oda hagyva, hanem eszébe jut a Tóra földtörvénye (III. Mózes 25:23-55), hogy ha eladja rokonának, lesz egy kis pénze is, ha meg túléli a vihart, vissza is válthatja, ha nem sikerül idegenben boldogulnia. Na akkor hívjuk haza Jeremiást, csak elfeledte már, hogy egyszer, mint rokonai meg akartuk ölni, és hivatkozunk a Törvényre, mert Isten szolgája nem mondhat ellent az ÚR parancsának...! (Egy ilyen emberről talán nem ok nélkül gondolom, hogy nem közölte a prófétával, mi célból hívja haza...). Végül pedig Hanamél –talán életét is kockáztatva– bejut az ostromlott városba, és ott teszi meg az ajánlatát a börtön udvarában raboskodó prófétának, hogy látatlanba vegye meg a földjét 247, 35 grammnyi ezüstért. Előre látó, okos ez az ember, vagy a pénz szerelmétől elvakult, kapzsi, „béres”? Mindenki maga alkothat véleményt róla. De mi van, ha mindenki ilyen lett volna? Nos, az, hogy a babiloni sereg utánuk megy! Isten elől nem lehet elmenekülni! Ha pedig a Tóra eszébe jutott, az elejét is elmondhatta volna magának, nem a végét Jeremiásnak. De hagyjuk, vagy inkább legyen intő példa számunkra személye, mert nem tanácstalanul cselekszik, hanem Istent nem tisztelve. Mit mondd nekünk, keresztyéneknek Krisztus? „Mert aki meg akarja menteni az életét, elveszti, aki pedig elveszti az életét énértem, megtalálja. [Mk 10,39; Lk 17,33; Jn 12,25]. Mert mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri, lelkében pedig kárt vall? Vagy mit adhat az ember váltságdíjúl a lelkéért? Mt. 16:25-26”.

Az ÚR azonban gondoskodik arról, hogy szolgáját ne érje váratlanul a „rokon” látogatás. De amivel a kijelentését zárja (15. v.), illetve ami csak Jeremiás imájából derül ki, hogy a megvételre is felszólította az ÚR, az bizony meglepi Jeremiást. Teljesedjen ennek a kap-

zsi embernek a kívánsága? Hiszen még talán a vak is látja, hogy tiszta szándéktól mentes ez az ajánlat. Ösztöne szerint az embernek nem venni kell ilyenkor, hanem eladni és menekülni... S ő, aki egy életen keresztül hirdeti a veszedelmet, meg fogoly is, most még ennyi ezüstöt is kidobjon, ami talán élete megváltását is szolgálhatná később? Imádsága jól tükrözi vívódását, amely nemcsak emberi értelemben kínozza, hanem kora vallási szemléletével is ütközik, hiszen sokszor olvashatjuk az Ószövetségben azt az imában is szereplő tételt, hogy a gonoszakat megbünteti, a jókat megjutalmazza Isten. Lehet, hogy ez az imádsága a szerződés megkötését is megelőzte, lehet hogy előtte és utána is elhangzott, de a szerkesztésnek most itt dicséretes a rendje, mert aki az Urat szolgálja, az előbb cselekedje meg az ÚR parancsát, azután keresse a magyarázatot, várja a feleletet.

És Jeremiás megkötö a szerződést a börtön udvarán. Bár a leírásban a szerződéskötés külsősége kicsit túl van hangsúlyozva, mert ha akarták volna, akkor sem mehettek volna a szerződő felek máshova, hiszen Jeremiás fogoly. De ezzel és így biztosítja az ÚR, hogy amit a próféta elmond a szerződéssel kapcsolatban, az másokon keresztül eljusson a Jeruzsálemben lakók fülébe mint bátorító profetikai üzenet: „Mert ezt mondja a Seregek URa, Izráel Isten: Fognak még házat, szántóföldet és szőlőt venni ebben az országban!” (Jer. 32:15).

Gondoljuk csak át még egyszer az eseménysort, amelyet Isten ilyen bátorító üzenetű tudott végül formálni. A (sajnos) papi tisztséghez valamilyen formában kötődő Hanamélnek kapzsi, de a Törvénybe foglalt rendelkezés alapján megvalósíthatónak vélt ötlete támad. Rátukmálja földjét Jeremiásra, ő meg elmenekül az országból. Haza hívja Jeremiást. Ha Jeremiás Anatóthba megy, vagy nemet mond az ajánlatra, vagy egy olyan szerződést köt, amelyről csak a legilletékesebbek tudnak. Jeremiás menetelét tehát meg kell akadályozni. Megcselekszi az ÚR! De ha

jeruzsálemi otthonában várja rokonát, ugyanez ismétlődhet, tehát sok tanú kell, és korlátozott mozgástér, hogy titkos szerződést ne lehessen kötni. Erre egyetlen hely a megfelelő, a börtön udvar! Az ÚR oda juttatja Jeremiást! De meg kell hagynia kapzsiségében és célba jutásáig vigyáznia kell a „béresre” is. Megtörténik. És végül kell, hogy a szolgál hallgasson Urára, még akkor is, ha nem érti egészen, miért kell hozzá érdekeit nem nézve egy rossz üzletet is csinálnia! Az ÚR megbízik Jeremiásban. Nem kell csalódnia benne. Így elhangzik ez a nemcsak egy alkalomra reményt adó prófécia: „Fognak még házat, szántóföldet és szőlőt venni ebben

az országban!”

Isten felel Jeremiás imájára, s a feleletből egyre világosabban megértheti, hogy olyan hatalmas urat szolgál, aki terve szerint vezeti teremtett világát, s benne választottai, benne hívó de vele szembe szegülő teremtményei életét is. Tőlünk is kérdezi az ÚR: „Van-e számomra lehetetlen?” S mi történelmi távlatból igazolhatjuk, hogy Jeremiásnak adott ígérete beteljesedett, a büntetés évtizedei után jóra fordította megmaradt népe sorsát az ÚR.

Ima:.. Mindenható Istenem, mennyei Atyám a Krisztus által! Hálaival magasztallak, hogy könnyen csüg-

gedő emberi szívemet bátorítod a jövőben bízni, amely sokszor kilátástalannak tűnik, ha véges értelmemmel gondolkodom a még rám váró esztendőkre. Köszönöm, hogy a legfőbb próféta, szent Fiad által nem csak földi, hanem mennyei jövődöt is ígérsz azoknak, akik hisznek Benné, és engedelmes élettel dicsőítenek Téged. Segíts Szentlelked által, hogy olyan önfeláldozó szeretettel lehessen gyermeked és szerethessem felebarátaimat, amilyenre Jézus példája tanít, hogy jóra fordíthasd sorsunkat itt, s örök élet boldogságát vehessem sokakkal együtt mennyei országodban Krisztus érdeméért! Ámen.

- id. f.-

A Kárpát-medence Reformátussága

Beiktatták Kótyuk Zsolt szürtei lelkész (2009-04-26)

Balogh Attila ungi esperes iktatta be tisztebe a hat éve szülőfalujában, Szürtében és három éve a tiszasalamoni gyülekezetben szolgáló Kótyuk Zsolt református lelkészt. A kéttornyú szürtei református templomot zsúfolásig megtöltötték a helyi és a környező településekről jött hívek. Kótyuk Zsolt Kárpátalján az első olyan református lelkész, akit szülőfalujában iktattak be.

”Kérünk, Urunk, erősítsd fiatal lelkipásztortestvérünket. Készítsd őt az ige üzenete által is arra a szolgálatra, ami rá vár, ami előtte van. És Urunk, kérünk ezért a gyülekezetért is, hogy tudjanak ráfigyelni, tudják elfogadni az ő vezetését, az ő útmutatását. Kérlek, Uram, találjanak egymásra, és együtt tudjanak menni az úton, szeretetben összeforrvan egy szívvel és lélekkel” - imádkozott a lelkészbeiktató istentiszteletet végző Balogh Attila esperes, majd Habakuk próféta könyve második része alapján hirdetett ígét. A beiktató imádságot követően a Küldj áldást az őrállókra kezdetű éneket énekelte a gyülekezet, majd az esperes a református egyház hagyományaihoz híven bejelentette Kótyuk Zsolt szürtei lelkésszé történt beiktatását, megáldotta a fiatal lelkipásztort, és átadta az egyházközség szimbólumait, a pecsétet és a templomkulcsát. Átadott továbbá egy Bibliát, amelyet az egyházmegye lelkészei elláttak kézjegyükkel.

Kótyuk Zsolt beköszönő beszédében így fogalmazott: “Először is hálás a szívem annak a kegyelmes és megtartó Istennek, aki néven szólított, aki megkeresett és megtalált, és aki elhívott, hogy szolgáljak neki...De hálás vagyok Istennek azért a családért, amelyet mellém állított, és akik mind eddig mellettem vannak nagy szeretettel és megértéssel. Kimondhatatlan hála van a szívemben azért a kedves gyülekezetért és annak minden egyes tagjáért, akik mint gyermeket imádkozó szívvel utamra bocsátottak, és azután mint felnőttet sok küzdelemmel, nagy szeretettel és nagy kitartás-

sal visszahívtak és visszafogadtak.”

A beiktató istentisztelet végén az Ungi Református Egyházmegye papjai és az alkalomra érkezett vendég lelkészek köszöntötték a frissen beiktatott tiszteletes urat, majd Batori József, az Ungi Református Egyházmegye főgondnoka és Katkó László, a helyi gyülekezet gondnoka. Énekekkel köszöntötték lelkipásztorukat a szürtei református énekkar tagjai, a hittanos gyerekek pedig versekkel és virággal. Végül ugyancsak énekekkel köszöntötték a Balogh Sándor tiszteletes által felkészített cigánygyerekek is Isten szolgáját.

(Kárpátalja - Badó Zsolt)

„Hittem, azért szóltam”,

mi is hiszünk, és azért szólunk! 2.Kor.4,13

Szólásra indít a hit? Ha igen, akkor miről kell szólnunk. Sokak szerint csak a szép és „építő” dolgokról, mert ezek által épül az egyház. Nem is olyan régen volt egy rendszer, amely évtizedekig csak a „szép és építő” és épülő földi paradicsomról szólt..., majd szerkezeti és elméleti hibák miatt összedőlt. Igaz „temetetlen teteme itt bűzlik mind a mai napig” (idézte Dr. Csiha Kálmán, Református Világszövetség Naggyűlésén elhangzott hozzászólásából) és metyeljezi a közgondolkodást, befolyásolja közéleti emberek döntéseit....! Ha csak a szép és építő dolgokról írtak volna a Biblia könyveinek írói, akkor a Könyvek Könyve csak pár oldal lenne. Isten Szentlelke mindig arra készítette a választottakat, hogy szójának arról is, ami környezetükben nem szép, nem építő, sőt egyenesen romboló! Ezért szól a zsoltáríró a 116. Zsoltár 10. versében és Pál apostol a Korinthusi levélben.

Társadalmunk, környezetünk tele van visszasságokkal, emberi mulasztások és gyarlóságok keserítik meg mindennapjainkat. Sokszor tudatos megtévesztés szenvedő alanyai vagyunk, és mégis beletörődve hallgatunk. Talán nincs elég hitünk? Nem hisszük el, hogy szavunkat meghallgatják? Pár évvel ezelőtt lapunk hasábjain az egyik lelkipásztor leírta, hogy mivel határ közelben szolgál, két gyülekezete között a rendőrök vasárnaponként rendszeresen megállítják és ellenőrzik. Nem sokkal később e rendőrök elnézést kértek tőle, mivel feletteseik tudomására jutott, hogy a Református Újságban megjelent írás foglalkozott az ügygel. Van értelme szólni –írni, mivel Gondviselőnk odafigyel szavunkra, ha hittel szólunk.

Európa közepén – korlátoltság a határtalanságban

Nehéz megfogalmazni a korlátoatlanságnak azt a mértékét, amely Slovenské Nové Mesto – Újhely és Sátoraljaújhely közé 10 méter hosszan megtiltotta a személyautók közlekedését. Az utas 10 mé-

terrel a határfolyó hídja előtt behajtani tilos táblát talál. A híd tövében a magyar oldal felé fordítva ugyanilyen tábla állja útját az autósoknak. A hídra felhajthat, aztán tolathat vissza, ha komolyan veszi ezt a korlátozó útjelzést. Igaz vannak, akik nem annyira korlátoztak, hogy ezt a fura agyszüleményt komolyan vegyék. Vajon a szlovák oldalon levő község lakói mennyire tudják komolyan venni felelős döntéshozóikat, akik arra kényszerítik őket, hogy az egész falun áthaladó bodrogi autós forgalom kipufo-

gó gázát lélegezzék be nap mint nap! Ha nem lenne ott az ominózus tábla, a környezetszennyezés nagyságrendekkel kisebb lenne, mivel a személygépkocsik egy rövid szakasz után már magyar területre jutnának. Talán írásunkon elgondolkodva jobb belátásra térnek. Adj a Mindenható!

„Csináljuk a fesztivált!” – mert választások lesznek az Európa Parlamentbe

Haragszom rád, MKP játszik az MKP néhány tagja. Szakadás, platform, esetleg új párt létrehozása, olvashatjuk hallhatjuk naponként a sajtóban. Eközben Ungvidék és Bodrogi köz magyar lakosai talán észre sem veszik, hogy soraikból még csak a „futottak még” helyre sem került jelölt. Talán a bennünket „képviselő” párt előjárói úgy gondolták, hogy akinek esze volt, már rég itthagya ezt az elfelejtett régiót, mert hát itt érvényesülni valójában nem lehet. Ugyan ki beszélne itt világnyelvet?! Már akkor leírta ezt a régiót az (M) KP, amikor kormánytényezőként nyolc éven keresztül tehetett volna valamit térségünk gazdasági megerősítéséért, de nem tette, mert mi nem kellettünk csak a szavazatunk. Köszönjük, viszont! Mi, ittmaradtak, azonban hisszük és valljuk, hogy minket a Mindenható Kegyelem Pásztorol, tart meg és képvisel igazán, mint ahogy tette MKP nélkül is mindenkor!

Csoma László

KERESSÜK MEG A BIBLIÁBAN!

1. „Az Úr az én és paizsom, ő benne szívem és megsegítetttem; örvend szívem és énekemmel őt.” (Zsolt. 28,...)
2. „Ha látni fogják kezeim munkáját közöttük, nevemet, megszentelik Jákób Szentjét, és félik Istenét.” (Ésa. 29,...)
3. „Ő jelenti meg a és elrejtett dolgokat, mi van a setéségekben; és világosság vele!” (Dán. 2,...)
4. „Minden, mi a Istenének akarata szerint való, pontosan teljesíttessék a menny Istenének házáért, hogy meg ne a királynak és fiainak országára. (Ezsdr. 7,...)
5. „De ők nem tudják az Úr és nem értik az ő szándékát, hogy őket, mint a kívét a szérűre” (Mik. 4,...)
6. „Hogy rajtatok túl is az evangéliomot, nem más mértéke szerint a készszel.” (2 Kor. 10,...)
7. „Néktek pedig, a kik nyugodalommal együtt, a mikor megjelenik az Úr Jézus az égből az ő angylaival.” (2 Thess. 1,...)

8. „Igyekezzünk tehát abba a nyugalomba, hogy valaki a ugyanazon példájába ne essék.“ (Zsid. 4,...)
9. „Mert úgy van az Isten , hogy jót cselekedvén, a balgatók emberek tudatlanságát;“ (1 Pét. 2,...)
10. „A ki félrelép és nem meg a Krisztus tudománya mellett, annak egynek sincs Istene. A ki megmarad a Krisztus mellett, mind az Atya, mind a Fiú az övé.“ (2 Ján. 1,...)

A rejtvény megfejtését 2009. július 20-ig lehet beküldeni Szerkesztőségünk címére: **Hlavná 216., 076 74 Drahnov-Deregyňo.**
A bibliai rejtvényt, a Károli Gáspár-fordítású Szent Biblia alapján Györky Szilvia (Alsómihályi) állította össze.

MEGFEJTŐK NÉVSORA:

Halgas Ildikó, Kulcsod; **Családi Irén**, Nagymegyer; **Izsák Józsefné**, Negyed; **Józsa Andrásné**, Negyed; **őzv. Sándor Józsefné**, Réte; **Dolník Judit**, Bátorkeszi; **Székely Éva**, Bátorkeszi; **őzv. Varga Béláné**, Bátorkeszi; **Szigeti Zsuzsa**, Bátorkeszi; **őzv. Bóna Sándorné**, Bátorkeszi; **Zsigó Mária**, Martos; **Pinke Júlia**, Marcelháza; **Farkas Irma**, Negyed; **Klincsek Ferencné**, Kőhidgyarmat; **Pillárik Irén**, Léva; **őzv. Kovács Lajosné**, Nagysalló; **Szénászi Sarolta**, Újlót; **Tildi Rozália**, Újlót; **Kakas Sándor**, Nagysalló; **Baka Andrásné**, Farnad; **Pólya Gyuláné**, Farnad; **Mackó Zsuzsanna**, Dolná Streda; **Veress Vilmos**, Nyírágó; **Kiss Andrea**, Nagysalló; **őzv. Földi Jenőné**, Ersekkéty; **Szabari Erzsébet**, Gömörhorka; **Kovács Zoltánné**, Rozsnyó; **őzv. Bertók Istvánné**, Barsvárad; **Abosi Jánosné**, Szeszta; **Pataky Szilvia**, Nagyida; **Csáji István**, Nagyida; **Kövesdi Jánosné**, Reste; **Pataky Bertalanné**, Migléc; **ing. Damko Valéria**, Reste; **Szanyi Mária**, Rozsnyó; **Rontó András**, Nagyida; **Komjáty Istvánné**, Felsőlanc; **Szanko Lórántné**, Berzété; **Szaniszló Jolán**, Csécs; **Turóczi Vilmosné**, Szádalmás; **Kardos Béláné**, Szádalmás; **Szabó Gyuláné**, Lúcska; **Körtvély Péter**, Tornagörgő; **Oravecz Margit**, Kassa; **őzv. Chovan Jánosné**, Kassa; **Kovács Ilona**, Szádellő; **Sikúr Mária**, Kőrös; **Dringus Erika**, Csécs; **Kendi Zsuzsanna**, Zétény; **Kiss Erzsébet**, Nagykövesd; **Sallai Albertné**, Kiskövesd; **Máté Istvánné**, Kiskövesd; **Kosztu Péterné**, Ágcsernyő; **Tóth Beáta**, Nagykövesd; **Pál Éva**, Nagytárkány; **Pallér Istvánné**, Alsómihályi; **Ilko Zita**, Leles; **őzv. Lázár Mihályné**, Bodrogszerdahely; **őzv. Zselenák Bertalanné**, Szentmária; **őzv. Taskovics Lászlóné**, Bodrogszerdahely; **Visnyai Ilona**, Bodrogszerdahely; **Lipán Márta**, Nagykövesd; **Pituk Erzsébet**, Kistárkány; **Peti Sándor**, Hardicsa; **őzv. Szabó Ferencné**, Pólyán; **Hornyák Katalin**, Mokcsa; **Pachota Istvánné**, Deregyňo; **Révész Emma**, Iske; **őzv. Király Árpádné**, Kistráska; **őzv. Szanyi Gyuláné**, Kaposkelecseny; **Géczy Csabáné**, Nagykapos; **Csicseri Józsefné**, Kistráska; **Tóth Klára**, Nagykapos; **Erdélyi Csaba**, Abara; **Léko Béla**, Kaposkelecseny; **Tamás Roland**, Nagykapos; **iff. Tamás Tibor**, Nagyráska; **Vályi Kálmán**, Bajánháza; **Molnár Sándorné**, Kistráska;

NYERTESEK:

Dolník Judit, Bátorkeszi; **iff. Tamás Tibor**, Nagyráska; **Kardos Béláné**, Szádalmás; **őzv. Szabó Ferencné**, Pólyán; **Veress Vilmos**, Nyírágó; **Zsigó Mária**, Martos

Kálvin Konferencia a Tanulmányi Központban

Nemzedékek találkoznak

Dr. Fazakas Sándor rektor és Dr. Fekete Károly professzor voltak a Lelkészegyesület és a Tanulmányi Központ által szervezett konferencia előadói 2009. április 25-én. A márciusban lezajlott tanulmányi út alkalmával Serge Fornerod megemlítette, hogy nem születésnapot kívánnak ünnepelni, hanem Kálvin tanítását szeretnék közelebb vinni korunk emberéhez. A deregyňoi találkozón résztvevő pedagógusok, orvosok, lelkészek gyülekezeti tagok is hallhattak Kálvin munkájának sokrétű hatásáról és időszíveségéről,

hisz erkölcsi üzenet, igei alapú társadalom képe szinte semmit sem veszített időszíveségéből. A két nagyszerű előadás pedig bizonyossá tett mindenkit afelől, hogy a református hitnek létfontosságú küldetése van mindaddig, amíg nem távolodunk el az igei alapoktól.

Csoma L

Előadókink

Nyilatkozat

A Szlovákiai Magyar Református Lelkészegyesület elnöksége Isten iránti hálaadással veszi tudomásul, hogy a magyar reformátusság választott vezetői, felismerve az Úr által teremtett lehetőséget, 2009. május 22-én az Alkotmányozó Zsinat és a Generális Konvent ülésén megteremtik azokat a jogi kereteket, amelyek között immár Krisztus előtti egységben és emberek előtti testvéri közösségben végezhetjük az evangélium hirdetésének szent küldetését.

Az Úrtól tanult alázattal hordozzuk azt a szomorú tény, hogy a Felvidéken szolgálók öröme nem lehet teljes. Sajnos egyes szlovák testvéreinkben még mindig a 20. század első felében művileg létrehozott hamis történelem-szemlélet szellemi öröksége él. Az 1920-as 30-as években a csehszlovák nacionalista propaganda hatására akadtak olyanok, akik szembefordultak a valós lelki, szellemi és történelmi örökséggel, mindent veszélyesnek és fenyegetőnek látva és láttatva, ami a magyar nevet viseli. Ez a szomorú hatás jelent meg 1993-tól kezdődően, amikor a Magyar Református Tanácskozó Zsinat megalakulásának előkészületei folytak. A Szlovákiai Magyar Református Lelkészegyesület már 1994-ben is megkereste a Református Világszövetség Európai Bizottságát és személy szerint a néhai Dr. Milan Opocensky, akkori főtitkár elé tárta annak szükségességét, hogy a szlovák reformátusság többségének véleményét vegyék figyelembe, és ne a hangoskodó kisebbség szava legyen a döntő.

Szükséges leszögeznünk, hogy az elkövetkezőkben a felvidéki magyar reformátusság egészének a feladata, hogy szlovák testvéreinket emlékeztessük arra a valódi történelmi örökségre, amelynek eredményeként a mai napig léteznek. Arra, hogy épp Debrecenben jelentették meg az első szlovák református énekeskönyvet, arra, hogy a magyar református többség védelme és szeretetteljes támogatása vette körül mindenkor az elmúlt évszázadok folyamán úgy, a pár ezerre tehető kisebbséget, hogy az létszámában nem fogyatkozott, hanem napjainkra 8 - 9 ezres közösséggé nőtt, miközben a felvidéki magyar reformátusok számaránya csökkent.

Tudomásul vesszük, hogy egyes szlovákiai politikai tényezők magyarellenes magatartása és szóbeli megnyilvánulásai aggodalomra adnak okot, s ez az aggodalom sokakat elerőtlenít. Mi azonban Jézus Krisztusba vetett hittel valljuk, hogy a „megszállottságnak” ez a nemzeteket egymás ellen uszító veszedelmes betegsége „böjtöléssel és imádsággal” gyógyítható, ha nem csak szóval, de tettel is merjük hirdetni, amire Urunk tanít minket a Márk evangéliuma 5. részének 36. versében, ahol így szól: „Ne félj, csak higgy!” A mi Urunk áldó kegyelméért könyörögve üdvözljük az Alkotmányozó Zsinat és a Generális Konvent tagjait, az ünnepség minden résztvevőjét.

Csoma László s.k. elnök
Fülöp Sándor s.k. titkár

Nyilatkozatunkhoz csatlakozik a Szlovákiai Magyar Református Nőegyesület Elnöksége

Fülöp Angéla s.k. elnök
Györky Szilvia s.k. titkár

Deregyőn, 2009.május 14-én.

**„KRISZTUS A JÖVŐ,
EGYÜTT KÖVETJÜK ŐT”**

**MAGYAR REFORMÁTUS EGYHÁZ
ALKOTMÁNYOZÓ ZSINATA**

Az Alkotmányozó Zsinat üzenete

Isten iránti hálával adjuk hírül, hogy ma, 2009. május 22-én, 11.00 órakor a magyarországi, kárpát-aljai, délvidéki, erdélyi és partiumi részegyházak aláírtak a Magyar Református Egyház Alkotmányát. Ezzel a lépéssel, közel 20 évi fáradozás után, mi, magyar reformátusok évszázados közösségünket ebben a formában juttatjuk kifejezésre. A magyar reformátusság a reformáció évszázadától megtartotta lelki, szellemi egységet. Összetartozásunkat még történelmi viszonyok és politikai szándékok sem tudták kikezdeni, így a trianoni döntés és 2004. december 5-i népszavazás sem tudta szétzilálni közösségünket. Ezt a közösségünket kifejezi az is, hogy ma együtt ünnepelünk azokkal is, akik már kifejezték csatlakozási szándékukat vagy még ezt idáig nem tudták megtenni. Ma ezzel a közös alkotmánnyal is kifejezzük és megszilárdítjuk egységünket.

Alkotmányunk szerint:

- Egyházunk tagja minden keresztyén, aki a magyar református egyházhoz tartozónak vallja magát, éljen bárhol a világban, és legyen magyar vagy más anyanyelvű.
- Egyházunk a csatlakozó részegyházak zsinati közössége, amely törvényt alkot és megnyilatkozik mindazokban a kérdésekben, melyekre a részegyházak legmagasabb szintű testületei felhatalmazzák.
- Egyházunk alkotmánya biztosítja és szabályozza a Kárpát-medencén kívüli magyar református egyházak csatlakozását is.
- Belső szervezeti rendszerük kialakításában a részegyházak önállóak és függetlenek. Kivételt képeznek ez alól mindazon kérdések, amelyek a közös alkotmányba vagy közös szabályzásra tartoznak.

Jézus Krisztus mondja: Én vagyok az út, az igazság és az élet. Hisszük és valljuk, hogy Krisztus igazsága szabadít meg minden igazságtalanságból és nyomorúságból. Hisszük, hogy gyógyító hatalma megteremti Benne való egységünket is. Hisszük, hogy ha Őt követjük a megbékélés eszközei lehetünk minden körülmények között. Hisszük, hogy a magyar reformátusság összefogása Jézus Krisztus egyetemes egyházának egységet és hiteles bizonyágtételét szolgálja, melynek mindnyájan tagjai vagyunk.

Krisztus a jövő, kövessük együtt Őt!

NYÍLT LEVÉL CSÁKY PÁLHOZ

az MKP elnökéhez

Tisztelt Csáky Úr!

Köszönettel vettem számomra is megküldött, május 19-én kelt levelét, amelyben arra ösztönöz, hogy „felválalható módon” járuljak hozzá, hogy a szlovákiai magyar polgárok éljenek alkotmányos jogokkal, s vegyenek részt a választáson.”

Ebben az évben lesz 29 éve, hogy Deregyőn hirdetem Isten ígétét. Abban a községben, amely 280 éve nyelvhatárt képez, sőt 1938 és 1945 között államhatáron fekvő község volt. Isten kegyelméből szolgálatom idején mindig igyekeztem felvállalni az anyanyelvi közösség érdekeinek képviselését, s a sokat próbált község lakossága egyre inkább megértette azt a hűséget, amely azonban nem irányult a velünk együtt élő más nemzetek ellen. Isten iránti hálaadással írhatom le, hogy ebben a községben a 2001-es népszámlálás adatai szerint, nem csökkent a magyarság számaránya, hanem 49%-ról 58%-ra nőtt. Igaz a különböző választásokon mindig akadtak, akik ilyen, vagy olyan módon sikerrel igyekeztek maguk egyéni javára billenteni a mérleg nyelvét. **Ez nem sikerülhetett volna, ha a Magyar Koalíció Pártja nem csak tőlünk igényelte volna a „községünk érdekeinek megvalósulásához való hozzájárulást”, hanem az MKP is hozzájárult volna e nagyon fontos lelki-szellemi végvár és az egész régió gazdasági megerősítéséhez!** Ha ez történt volna, akkor most nem kellene azzal küzdenünk, hogy fiataljaink már nem is városokban, hanem szerte a világban szóródnak szét! Akkor nem kellene azzal szembetalálnunk magunkat, hogy ők ingatlan örökségét más népek fiainak adják el, sokszor szinte „egy tál vörös ételért”. Akkor nem hiányozna a régióból több ezer választó, s az országból legalább ötvenezer magyar!

- Pedig ez a gyülekezet és község tudatában volt és van „végvár” helyzetének és 1994-től lelki-szellemi végvárat épített (Református Tanulmányi Központ) 40.000 Euró értékben, amely azóta is önmagát fenntartva működik.

- Ez a gyülekezet 1993-tól országos terjesztésű havonként megjelenő egy-

házi lapot ad ki „Református Újság” címen, amely lapot teljes egészében a támogató gyülekezetek tartanak fenn!

- Ez a gyülekezet 1994-től egyházunk és régióink életét bemutató 200 oldalas „Szeretetnaplót” ad ki, amely szintén a gyülekezetek támogatásából létezik.

- Ez a gyülekezet 90%-ban nyugati – nem magyar – támogatással könyveket jelentetett és jelent meg, hogy erősítse a hitet, reménységet és szeretetet!

Nem kértük és nem vártuk pártok támogatását, sem jóindulatát, végeztük és végezzük szolgálatunkat, amíg tart az Úrtól kapott kegyelem ideje.

E gyülekezet lelkészeként a Mindenható felhasznált engem is, legyen áldott érte az Ő neve. Nem vártam és nem várok elismerést, sem kitüntetést, mert az elvégzett szolgálatért Megváltónk érdemében nyerjük el jutalmunkat. De kaptam évekként ezelőtt az MKP elnökségétől egy levelet, amelyben felszólítottak, hogy mondjak le az MKP-ban viselt választott tisztségemről! Miért? Azért, mert a kommunista titkosrendőrség 1988-ban úgy nevezett meg „ügynökének”, hogy közben az u.n. „beszerzési iratban” azt írják, hogy nem adnak semmit aláírni, nehogy megromoljon velem a kapcsolatuk. Az iratdossziémban egyetlen tőlem származó jelentésről szóló bejegyzés sincs. **Eltelt egy bizonyos idő, amíg rájöttem, hogy az Önök által is támogatott törvény nem arra szolgál, hogy megállapítsák ki volt ügynök és ki nem, hanem arra, hogy újabb eszköz álljon a törtető és konjunktúra lovagok (nem egyszer volt kommunista pártfunkcionáriusok és a rendszer haszonélvezői leszármazottainak) rendelkezésére, a kellemetlenül önállóan gondolkodó és szolgálalelkű hajbókolásra képtelen emberek kiszűrésére és eltávolítására!**

Én, a megtisztulás érdekében kiléptem az MKP-ból is. Látom, most már nagyon tiszta lett a párt, mivel a nagy előd példáját követve, a sztálini folytonos „öntisztuló tisztogatás” útjára lépett. Vajon mennyi cselekvő magyartól kívánnak még „megtisztulni”?

Tisztelt Csáky Úr! Nagyon sajnál-

nám, ha őszinte, közösségi és személyes meglátásaimat érzékeltető levelemet úgy értékelné, hogy valakit is le akarok beszélni „alkotmányos jogainak” gyakorlásáról. Épp elenkezőleg, mindenkit arra buzdítok, hogy bölcsen mérlegelve, véleményüknek félelem nélkül hangot adva, tegyék azt, ami közösségünk érdekeit szolgálja. Kifejezetten arra buzdítok mindenkit, hogy ne húzódjon a háttérbe, ne engedje magát sem megvásárolni, sem megfélemlíteni. Ne hitesse el velünk az alattomos sugalmazó Gonosz, hogy a mi szavunk kevés, a mi szavazatunk hiábavaló, mi már alig vagyunk, és úgy sem figyel gondjainkra senki! Tudom, hogy az általam megnevezett gondokkal még sok-sok gyülekezet és község küzd. Tudom, hogy az sem mindegy milyen egy-egy személy megítélése a közösségben! Épp ezért szoltam, mert erre buzdít a Szentírás bizonyágtétele:

„Hittem, azért szoltam”, mi is hiszünk, és azért szólunk! 2.Korinthus 4,13

Áldást, békességet kívánok Önnek és Felvidék magyar és nem magyar polgárainak,

Csoma László,
református lelkész

A JÓ PÁSZTOR HÁZA

adakozás

■ Végső László,
Komárom
- 25 euró

Mindazok életére Isten áldását kérjük, akik adományaikkal eddig is hozzájárultak ahhoz, hogy minél közelebb jussunk célunk eléréséhez.

Bankszámla számunk:

0552044933/0900,

SLSP, a.s., pob. Král. Chlmec
Címünk: Dobry Pastier n.o.,
Kostolná 216/3, 076 51 Pribenik

A Református Tanulmányi Központ hírei

Angol nyelvtábor

2009. július 26-31.

Angol nyelvtábor angol nyelvi
lektorral. Részvételi díj 55 Euro

„Vereckétől Husztig” - Tanulmányi kirándulás

2009. augusztus 10 - 14.

Honismereti kirándulás Kárpátalján max 20 személy.

- 1. nap **Palágykomoróc - Nagydobrony** Szállás és ellátás Nagydobronyban kétágyas komfortos szobákban.
- 2. nap **Munkács - Verecke - Nagydobrony**

- 3. nap **Huszt - Beregszász**
- 4. nap **Beregszász környéki középkori templomok**
- 5. nap **Ungvár** - délután hazautazás

Részvételi díj teljes ellátással és útiköltséggel 190 Euro

Jelentkezni és befizetni 2009.7.10-ig lehet szerkesztőségünk címén.

Szolyva

Munkács

Verecke híres emlékműve

„Újra Erdélyben” - Honismereti kirándulás

Erdély magyar és szász vidékein.

- 2009. augusztus 24 - 30.

Útvonal: Szatmárnémeti – Kolozsvár –
Marosvásárhely – Segesvár –
Székelyudvarhely – Békás-szoros –
Gyergyószentmiklós – Sepsiszentgyörgy

– Kézdivásárhely – Brassó –
Nagyszeben – Medgyes – Kolozsvár.
Szállás háromcsillagos szállodákban,
reggelivel és vacsorával.

Részvételi díj 35 személlyel,
félpanziós ellátással 290 Euro
15 személlyel, félpanziós ellátással
350 Euro

Jelentkezni és befizetni mindkét útra

2009. július 10-ig lehet

szerkesztőségünk címén vagy a
gyülekezet számlaszámán.

Bővebb tájékoztatással a

056 6282560, 0908 035 094-es
telefonszámokon szolgálunk.

Segesvár

Műemlék ház Kézdivásárhelyen